

3

Den dag Jesus holdt mest af

Skriftsteder: 1 Mos. 2, 1–3; 2 Mos. 20, 8–11; Es. 66, 22. 23; 58, 13. 14.

Hjælp til studiet: Patriarker og Profeter, s. 19. 20; Den store Mester, s. 185–190; Fra Bibelens Skatkammer, bind 1, s. 57–60.

Lektiens hovedtanke: Sabbaten er en ganske særlig dag, hvor vi skal tænke på Jesus og huske, at han har skabt verden.

Særlig for forældre

Denne lektie giver en enestående anledning til at fortælle børnene om sabbatens begyndelse og slutning. Men det bedste undervisningsmateriale er dit eget eksempel.

Syng om muligt igen en lille sang om skabelsen.

Søndag: Led barnets tanker hen på så mange ting som muligt af de forberedelser, der måtte træffes inden sidste sabbat, eller da I sidst rejste på ferie. Vis det at der måtte forberedelser til, for at I kunne have en dejlig tid sammen. Dette kan let overføres på forberedelserne til sabbaten, at man bør være færdig, inden solen går ned.

Udenadsvers Lektien

Mandag: Lad barnet tegne et billede, der viser, hvordan det forestiller sig, Edens have har set ud. Husk endelig at rose det for resultatet.

Udenadsvers Lektien

Tirsdag: Tal sammen og syng nogle specielle sabbatssange. F.eks. „Til arbejde har vi dage seks – den syvende for Jesus“.

Udenadsvers Lektien

Onsdag: Tal sammen om hvilke interessante ting man kan foretage sig om sabbaten, som f.eks. at gå i naturen, undersøge blomster, se på fugle, samle skaller, sten m.m. Planlæg noget særlig for den kommende sabbat.

Udenadsvers Lektien

Torsdag: Brug om muligt lidt tid på at lytte til fuglestemmer. En båndoptager kan bruges.
Udenadsvers Lektien

Fredag: Del et æble og find kærnehuset. Undersøg andre slags frø, bl.a. nøddeskærner. Bemærk de forskellige størrelser og former. Læg vægt på udtrykket „efter deres arter“. Giv barnet nogle lette opgaver i forberedelserne til sabbaten. Tal om sabbaten, idet I hjælpes ad med arbejdet.
Udenadsvers Lektien

Læs beretningen igen: 1 Mos. 2, 1–3; 2 Mos. 20, 8–11.

Udenadsvers: „Kom hviledagen i hu, så du holder den hellig!“
2 Mos. 20, 8.

Lektien

Jens og Birthe var så glade. Glade og forventningsfulde. De skulle ud på deres første campingtur i bjergene. Da de var kommet til det sted, hvor de skulle slå teltet op, havde far næsten ikke fået standset vognen, før de to børn sprang ud og løb frem og tilbage og prøvede at undersøge det hele på en gang.

Mor kaldte: „Kom nu I to, og hjælp til. Husk, det er fredag, og vi må være færdige inden solen går ned og sabbaten begynder.“

Birthe og Jens skyndte sig at hjælpe til, og snart var alt parat. Da solen så ud som en stor rund bold der sad i toppen af buskene ovre mod vest, gik far og mor, Jens og Birthe ned til et sted med blødt græs ved en lille bjergbæk, og der satte de sig ned.

Så sagde mor: „Er dette ikke et dejligt sted at holde andagt? Der er så meget at se på. Sådan tror jeg, der må have set ud i Edens have.“

„Skulle vi ikke synge en sang, og så tale om hvordan Gud skabte verden,“ foreslog far.

„Åh, ja, lad os det,“ sagde Jens.

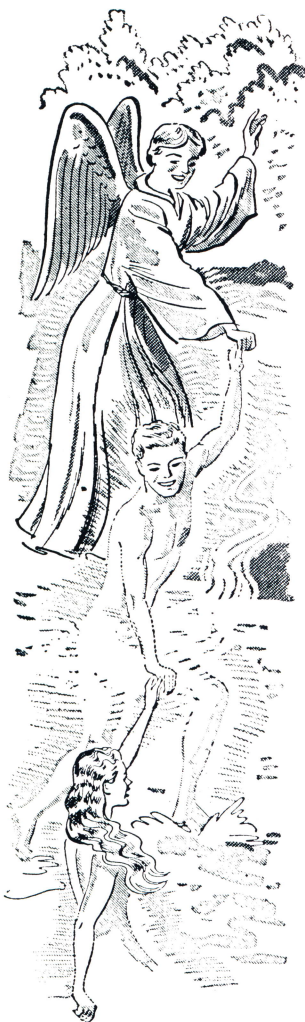
De talte om, hvordan Gud havde skabt de første blomster og træer, de første fugle og fisk, og det første menneske. Så spurgte mor, hvad Gud gjorde den syvende dag.

„Han hvilede på sabbaten,“ svarede Birthe.

„Ja, det er rigtigt, han hvilede. Gud var ikke træt, men hans arbejde var færdigt. Han skabte sabbaten som en dag, der skulle minde om alt det dejlige, han havde skabt. Da kunne Adam og Eva rigtigt tage tid til at glæde sig over, hvor højt Gud elskede dem. Sabbaten er stadigvæk den dag, hvor vi skal hvile os, så vi kan tage tid til at tænke på, at Gud elsker os mere end alt andet.“

„Far, vil du ikke nok fortælle os noget mere om den allerførste sabbat,“ tiggede Birthe.

Far smilede til sin lille pige. „Jeg tror, det må have været noget i denne retning. Den første fredag eftermiddag, da solen var ved at gå ned i vest, besøgte Gud Adam og Eva. Han fortalte dem, at den dag, han holdt allermest af, sabbaten, ville begynde, når solen

gik ned. Han fortalte dem også, hvorfor han havde givet dem en sabbat. Sabbaten skulle være en dag, hvor man både hviler sig og tilbeder, den dag skulle Adam og Eva ikke arbejde i haven. De skulle bare glæde sig over de dejlige ting, han havde skabt til dem, og tænke på hvor højt han elskede dem."

Far gjorde en kort pause og så sig omkring. Så fortsatte han sin fortælling.

„Jeg kan godt lide at tænke på, at Adam og Eva fandt et sted med dejligt græs ligesom her til deres første andagt. Jeg er sikker på, at det var meget smukkere end dette, fordi alt var så nyt og dejligt.

Adam og Eva sang måske en sang for at sige Gud tak. Jeg tænker mig, at de sad ganske stille og lyttede til fuglene, der sang deres godnat-sange."

Far løftede en finger. „Hør,“ hviskede han. „Vi kan høre fuglene synge godnat lige her i nærheden."

De sad alle ganske stille uden at sige et ord, medens en lille fugl sang for dem.

Da den havde sunget sin sang, sagde mor: „Var det ikke smukt? Jeg er glad for, at sabbaten er den dag, Gud holder mest af. Det er også den dag, jeg holder mest af. Gud må elske os meget højt, siden han giver os en sabbat hver eneste uge.

Jeg tror, Adam og Eva må have fundet et eller andet sted mellem buskene, hvor de kunne sove om natten. De havde måske noget blødt mos som madras. Kan du forestille dig vægge af rigtige blomster, og så alle de forskellige frugter, som de smagte for første gang."

„Hvad er mos, far?" ville Jens vide.

„Det er en plante, der vokser på træer og andre steder. Se, der er noget på det træ derovre. Prøv at røre ved det!"

Jens og Birthe løb over til træet. Mosset føltes ganske blødt, da de strøg hen over det. Da de igen havde sat sig hos mor og far, sagde far: „Prøv at forestille jer, at da Adam og Eva vågnede den næste morgen, stod Gud der og smilede til dem. Måske gik de en tur sammen og så forklarede han dem en hel masse. Hvordan hver enkelt plante ville bære frø eller frugt, så der kunne komme flere planter ligesom dem i Edens have. Hvordan fuglene ville bygge rede, nogle i træer, nogle i buske, nogle på jorden, og hvilke planter der var gode at spise. Jeg gad vidst, om han skar et æble i to dele for at vise dem de små brune kærner, der ville blive til nye æbletræer."

Der er så meget at fortælle om denne dejlige jord, han netop havde skabt. Gud vil gerne, at vi skal være glade og glæde os over alle disse ting, lige så længe vi skal være her. Jens og Birthe og mor og far holdt sabbat i skoven, ligesom Adam og Eva holdt den allerførste sabbat i Edens have. Gud ønsker også at vi skal holde hver sabbat hellig. Det er derfor han sagde: „Kom hviledagen i hu."

